

ЗНАЧЕННЯ ПОЗАКЛАСНОЇ РОБОТИ З «ОСОБЛИВОЮ ДИТИНОЮ» У ДОМАШНІХ УМОВАХ

А.В. Чернікова

Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького

У зв'язку з актуальністю впровадження інклюзивної освіти в нашій країні хочемо поділитися власним досвідом корекційної роботи з так званою «особливою дитиною». Маємо на увазі дітей із синдромом раннього дитячого аутизму (РДА).

Хлопчик, який має діагноз «аутизм», – мій молодший брат, у 2015 році пішов до першого спеціального класу з корекційною програмою навчання.

Оскільки діти, які мають порушення розвитку, потребують підвищеної уваги до себе, більших зусиль для того, щоб пояснити їм програмовий матеріал, привчити до умов навчання, у сім'ї було прийнято рішення проводити з ним удома після уроків додаткові заняття для більш детального роз'яснення поточних тем і завдань. З огляду на те, що бажання стати вчителем початкових класів виникло в мене дуже давно, почала активно здійснювати корекційно-розвивальну роботу з молодшим братом. Тому з вересня 2015 року фактично виконувала обов'язки помічника вчителя.

Це було досить цікаво. У ході корекційно-розвивальної роботи доводилося самостійно або за допомогою батьків чи вчителя-дефектолога шукати способи пояснення програмового матеріалу з математики, мови (української та англійської), коригувати вимову слів, учити складати фрази і речення. Одним із засобів такої роботи слугували різноманітні комп'ютерні розвивальні програми, ігри і мультфільми, зокрема, «Пізнайко». Разом із навчальною роботою доводилося здійснювати водночас і психологічну роботу, долаючи, наприклад, небажання дитини виконувати поставлене завдання. Згодом ми дійшли висновку, що в процесі корекційно-розвивальної роботи необхідно самостійно постійно підвищувати власний теоретичний рівень знань у сфері спеціальної педагогіки і психології, тому звернулися до робіт провідних українських фахівців у цій галузі науки. Мені допомогли викладки з монографії Д.І. Шульженко «Основи психологічної корекції аутистичних порушень у дітей». Ми постійно консультувалися з дефектологом щодо методики роз'яснення тих чи тих навчальних завдань і тем, складання корекційно-розвивальної програми нашої «особливої дитини». Утілення цієї програми в життя, системна робота з соціалізації дитини та отримані проміжні результати на практиці підтверджують дієвість теоретичних положень, що викладені в цій науковій праці.

Згодом хлопчик настільки звикнув, що підготовка домашнього завдання відбувається за нашої допомоги, що не розпочинав виконувати домашнє завдання за відсутності когось із рідних. Це також підтверджує одну з ознак синдрому РДА, що наведена в монографії та характеризує звикання цієї категорії дітей до певних схем або послідовностей дій і в подальшому вимогу їх неухильного дотримання.

Отже, на підставі набутого досвіду корекційно-розвивальної роботи з дітьми з синдромом РДА можемо стверджувати, що члени родини, у якій є «особлива дитина», можуть і повинні брати найактивнішу участь у її корекції та навчанні. І це обов'язково дасть позитивні результати, як для таких дітей, так і для суспільства в цілому.

Список використаної літератури:

1. Шульженко Д. І. Корекційний розвиток аутичної дитини : [книга для батьків та педагогів] / Д. І. Шульженко, Н. С. Андрєєва. – Київ : Видавець Д. М. Кейдун, 2011. – 344 с.
2. Шульженко Д. І. Основи психологічної корекції аутистичних порушень у дітей : монографія / Д. І. Шульженко. – Київ : НПУ імені М. П. Драгоманова, 2009. – 385 с.

Науковий керівник: доктор педагогічних наук, професор В.П. Шпак